

1. Întrebare:

Societatea este platitoare de TVA lunar.

Vrem sa achizitionam un autoturism in valoare de peste 10.000 euro de la un dealer autorizat din Germania.

Ce Declaratie trebuie depusa la ANAF? Este necesara inscrierea in Registrul operatorilor intracomunitari?

Răspuns:

In situatia in care nu se face nicio referire cu privire aplicarea regimului special pentru bunuri second hand (daca este cazul) , se poate considera ca vanzatorul aplica regimul normal de taxare, considerand ca vanzarea bunurilor este o livrare intracomunitara, scutita de TVA in Germania.

In aceasta situatie, societatea din Romania efectueaza o achizitie intracomunitara impozabila in Romania pentru care este obligata la plata TVA, avand in vedere ca locul achizitiei intracomunitare de bunuri se considera a fi locul unde se gasesc bunurile in momentul in care se incheie expedierea sau transportul bunurilor, asa dupa cum se precizeaza la art. 276 alin. (1) din Codul fiscal.

Persoana care efectueaza o achizitie intracomunitara de bunuri care este taxabila, este obligata la plata taxei conform art. 308 alin. (1) iar plata se va realiza prin taxare inversa potrivit prevederilor art. 326 alin. (2) din Codul fiscal.

Operatiunea respectiva se va raporta prin decontul de TVA la rd. 5 cu preluare la rd. 5.1 respectiv la rd. 20 cu preluare la rd. 20.1, si prin declaratia recapitulativa formular 390 cu cod A. Prevederile referitoare la Registrul operatorilor intracomunitari (ROI) art. 329 din Codul fiscal au fost abrogate prin OUG 84/2016, deci societatea poate efectua o achizitie intracomunitara de bunuri in baza codului de TVA deja detinut in calitate de platitor de TVA.

2. Întrebare:

Emitere factura in euro sau doar in lei?

In urma incheierii unui contract de proiectare in valoare de 8600 lei - cu un client PJ din Romania, acesta doreste emiterea facturii in euro pt. servicii.

Din cate stiu eu, pe teritoriul tarii, tranzactiile se realizeaza doar in lei. Cum e ok?

Răspuns:

Conform prevederilor de la art. 319 alin. (23) din Codul fiscal, sumele indicate pe factura se pot exprima in orice moneda cu conditia ca valoarea TVA colectata sau de regularizat sa fie exprimata in lei. In situatia in care valoarea taxei colectate este exprimata intr-o alta moneda, aceasta va fi convertita in lei utilizand cursul de schimb prevazut la art. 290.

Prin urmare, factura poate fi emisa in orice valuta, iar suma TVA va fi exprimata si in lei.

În ceea ce privește încasările, conform prevederilor de la art. 3 alin. (1) din Regulamentul nr. 4/2005 privind regimul valutar republicat, cu modificările și completările ulterioare, plățile, încasările, transferurile și orice alte asemenea operațiuni care decurg din vânzări de bunuri și prestări de servicii între rezidenți, indiferent de raportul juridic care le reglementează, se realizează numai în moneda națională (lei), cu excepția operațiunilor prevăzute în anexa nr. 2. Categoriile de rezidenți care pot efectua operațiuni în valută, care se pot efectua și în valută.

În anexa nr. 2 sunt prevăzute categoriile de rezidenți care pot efectua operațiuni în valută:

Categoriile de rezidenți și situațiile în care aceștia pot efectua operațiuni în valută cu alți rezidenți sunt prezentate mai jos:

- a) persoanele juridice care efectuează plăți și încasări nemijlocite decurgând din contracte de comerț exterior și prestări de servicii externe (export-import de bunuri și servicii), pe baza contractelor de comision încheiate între comisionar și comitent sau între comisionarul unui nerezident și beneficiarul rezident, precum și a contractelor de comerț exterior respective;*
- b) persoanele juridice care efectuează nemijlocit plăți și încasări pe baza contractelor de subantrepriză decurgând din contracte de colaborare (cooperare) economică internațională, contracte de export al unor obiective complexe și al unor produse cu ciclu lung de fabricație;*
- c) persoanele fizice, juridice și alte entități, pentru operațiuni care decurg din acte de comerț derulate în porturi, în zonele din aeroporturi și punctele de trecere a frontierei de stat, asimilate zonelor libere*), ori din acte de comerț derulate pe parcurs extern în trenuri internaționale, la bordul aeronavelor și navelor;*
- d) persoanele fizice, juridice și alte entități, pentru operațiuni stipulate de prevederi legale exprese;*
- e) persoanele fizice, pentru operațiuni efectuate între acestea cu caracter ocazional;*
- f) persoanele fizice, juridice și alte entități, pentru operațiuni nemijlocite ce decurg din organizarea și/sau prestarea de servicii externe, cum ar fi transportul internațional de marfuri și de persoane și turismul internațional;*
- g) persoanele fizice, juridice și alte entități, pentru operațiuni nemijlocite decurgând din contracte externe de prelucrare în regim "lohn", pe baza contractelor de colaborare încheiate între rezidenți și în măsura în care colaboratorii rezidenți sunt nominalizați, dacă este cazul, în autorizația de perfecționare activă.*
- h) persoanele fizice, juridice și alte entități, pentru operațiuni efectuate în străinătate;*
- i) persoanele juridice, pentru plățile efectuate către furnizori și subfurnizori, aferente bunurilor și serviciilor care intra în componenta produselor exportate, respectiv contribuie la realizarea serviciilor exportate. Nu se includ în această categorie bunurile cumparate de la furnizori și subfurnizori rezidenți, destinate comercializării la export ca atare/direct, în aceeași formă în care au fost cumparate, fără ca exportatorul să fi creat valoare adăugată respectivelor bunuri.*

Asadar, încasarea între rezidenți se poate face în valută numai dacă operațiunea se poate încadra în una din categoriile prevăzute în anexa 2 din Regulamentul nr. 4/2005 privind regimul valutar republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Din cele precizate de dvs., apreciez că încasarea se va realiza în lei, întrucât nu va încadra în categoriile de rezidenți care pot efectua operațiuni în valută.

3. Întrebare:

Societatea A are împrumut de la banca un leasing financiar.

Dobanda și diferențele de curs sunt integral deductibile la calculul impozitului pe profit?

Leasingul financiar este de la o instituție acreditată nu de la un asociat sau afiliat.

Răspuns:

Potrivit prevederilor art. 40 ind. 1 din Codul fiscal, costurile îndatorării - cheltuiala reprezentând dobânda aferentă tuturor formelor de datorii, alte costuri echivalente din punct de vedere economic cu dobânzile, inclusiv alte cheltuieli suportate în legătură cu obținerea de finanțare potrivit reglementărilor legale în vigoare, cum ar fi, dar fără a se limita la acestea:

(...) costul de finanțare al platilor de leasing financiar (...).

Costurile excedentare ale îndatorării - suma cu care costurile îndatorării unui contribuabil depășesc veniturile din dobânzi și alte venituri echivalente din punct de vedere economic pe care le primește contribuabilul.

Potrivit prevederilor art. 40 ind. 2 alin. (4) din Codul fiscal, contribuabilul are dreptul de a deduce, într-o perioadă fiscală, costurile excedentare ale îndatorării până la plafonul deductibil reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 1.000.000 euro calculat la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a trimestrului/anului fiscal, după caz.

La alin. (5) se precizează că prin excepție de la alin. (1) și (4), în cazul în care contribuabilul este o entitate independentă, în sensul că nu face parte dintr-un grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară, și nu are nicio întreprindere asociată și niciun sediu permanent, acesta deduce integral costurile excedentare ale îndatorării, în perioada fiscală în care acestea sunt suportate.

Astfel, în cazul în care contribuabilul este o entitate independentă, în sensul că nu face parte dintr-un grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară, și nu are nicio întreprindere asociată și niciun sediu permanent, acesta deduce integral costurile excedentare ale îndatorării, în perioada fiscală în care acestea sunt suportate.

4. Întrebare:

Societatea noastră a încheiat un contract cu o societate de asigurări din Spania. Conform contractului societatea de asigurări ne despăgubește parțial în cazul în care clienții nu plătesc contravaloarea bunurilor livrate. Contravaloarea despăgubirii se achită de către societatea de asigurări în EURO indiferent de moneda în care a fost emisă factura către client. Facturile către client sunt uneori emise în EURO, altele în RON sau USD.

Vă rugăm să ne spuneți care sunt notele contabile care trebuie făcute atât pentru încasarea despăgubirii dar și închiderea facturii emise către client, partea acoperită de asigurare cât și diferența rămasă neîncasată, ținând cont și de diferențele de curs valutar. De regulă pentru acești clienți nu avem hotărâre de intrare în faliment.

Răspuns:

Sumele încasate cu titlu de despăgubiri în contul creanțelor nerecuperate de la clienți se înregistrează în mod similar oricărui sume primite de la o societate de asigurare, respectiv ca venituri din despăgubiri care intra în baza de calcul a impozitului pe profit în temeiul art. 19 alin. (1) din Codul fiscal. Pentru astfel de creanțe societatea va constitui o ajustare de depreciere pentru clienți incerti ținând cont de valoarea

probabila de incasare conform pct. 89 alin. (1) din Reglementarile contabile aprobate prin OMFP 1802/2014. Deoarece creantele sunt asigurate, ajustarea de depreciere se va face in limita sumei ce nu poate fi incasata de la societatea de asigurare.

Cheltuielile inregistrate la scoaterea din evidenta a creantelor sunt integral deductibile la calculul rezultatului fiscal, incadrandu-se in exceptia de la art. 25 alin. (4) lit. g) pct. 6 din Codul fiscal. Pentru ajustarile de depreciere a creantelor se aplica tratamentul fiscal obisnuit prevazut de art. 26 alin. (1) lit. c) si j) din Codul fiscal (la momentul inregistrarii ajustarilor), respectiv art. 23 lit. d) din Codul fiscal (la momentul reluarii la venituri).

De asemenea, nu conteaza ca valoarea primelor de asigurare ori a despagubirilor este in euro, respectiv ca sumele neincasate sunt in lei, euro sau USD, diferentele de curs valutar se inregistreaza in mod obisnuit (diferente favorabile sau nefavorabile la sfarsitul fiecărei luni si la sfarsitul exercitiului financiar, respectiv la inchiderea conturilor de creante prin incasare sau trecere pe cheltuieli, dupa caz).

Inregistrările contabile sunt:

- plata primelor de asigurare catre societatea de asigurare
613 Cheltuieli cu primele de asigurare = 5124 Conturi la banci in valuta
- inregistrarea creantelor incerte si a ajustarii de depreciere
4118 Clienti incerti sau in litigiu = 4111 Clienti
- 6814 Cheltuieli de exploatare privind ajustarile pentru deprecierea activelor circulante = 491 Ajustari pentru deprecierea creantelor clienti
- incasarea despagubirilor de la societatea de asigurare
5124 Conturi la banci in valuta = 7581 Venituri din despagubiri, amenzi si penalitati
- scoaterea din evidenta a creantelor neincasate la cursul de la momentul scoaterii din evidenta si anulara ajustarii de depreciere
654 Pierderi din creante si debitori diversi = 4118 Clienti incerti sau in litigiu
- 491 Ajustari pentru deprecierea creantelor clienti = 7814 Venituri din ajustari pentru deprecierea activelor circulante
- inregistrarea diferentelor de curs valutar la inchiderea conturilor de creante
4118 Clienti incerti sau in litigiu = 765 Venituri din diferente de curs valutar (diferente favorabile)
- 665 Cheltuieli din diferente de curs valutar = 4118 Clienti incerti sau in litigiu (diferente nefavorabile).

5. Întrebare:

O societate neplatitoare de TVA din Romania livreaza pentru prima data catre o persoana fizica din Franta marfa in valoare de 13.000 euro.

Ce obligatii am eu ca si societate neplatitoare de TVA, ce declaratii depun si cum emit factura?

Răspuns:

Potrivit art. 270 alin (9) din Codul fiscal, o livrare de bunuri care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru in alt stat membru, de catre furnizor sau de persoana catre care se efectueaza livrarea ori de alta persoana in contul acestora este definita livrare intracomunitara.

Societatea care aplica regimul de scutire reglementat prin art. 310 "Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici" din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și care efectuează tranzacții reprezentând livrări de bunuri intracomunitare, nu are obligații de raportare fiscală din punctul de vedere al TVA pentru operațiunile efectuate și nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA, conform prevederilor art. 317 "Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare sau pentru servicii".

Potrivit art. 317 alin (1) lit a) – d) din Codul fiscal, obligația de a solicita înregistrarea în scopuri de TVA revine persoanelor impozabile care au sediul activității economice în România, în următoarele cazuri:

a) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrată și care nu are obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu sunt deja înregistrate conform lit. b) - d) ori alin. (2) sau (21), care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziției intracomunitare, dacă valoarea achiziției intracomunitare respective depășește plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată și care nu are obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu este deja înregistrată conform lit. a), c) sau d) ori alin. (2) sau (21), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 307 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care își are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată și nu are obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu este deja înregistrată conform lit. a), b) sau d) ori alin. (2) sau (21), dacă primește de la un prestator, persoana impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 307 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective;

d) persoana impozabilă care aplică regimul special pentru agricultori prevăzut la art. 3151, care nu este deja înregistrată conform lit. a) - c) ori alin. (2) sau (21), dacă efectuează livrări intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 3151 alin. (8) lit. c) sau d), înainte de livrarea bunurilor.

Totodată, potrivit art 317 alin (2) din Codul fiscal “ persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, dacă nu este înregistrată și nu este obligată să se înregistreze conform art. 316, și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziții intracomunitare, conform art. 268 alin. (6) sau art. 3151 alin. (10)” .

Având în vedere prevederile art.317 alin (1) și (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă care are sediul activității economice în România nu este obligată să solicite înregistrarea specială în scopuri de TVA (cod de TVA intracomunitar) pentru livrările intracomunitare de bunuri .

În cazul efectuării de livrări intracomunitare de bunuri sub plafonul prevăzut la art.310 din Codul fiscal (88.500 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, respectiv 300.000 lei/an calendaristic), societatea din România va emite o factură pe care va înscrive mențiunea “scutit conform. art.310 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal”, astfel cum este precizat la art 319 alin 20 lit l) din Codul fiscal “ În cazul în care este aplicabilă o scutire de taxă, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu ori din Directiva 112 sau orice altă mențiune din care să rezulte că livrarea de bunuri ori prestarea de servicii face obiectul unei scutiri” .

Factura va cuprinde în mod obligatoriu toate informațiile enumerate la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal.

În concluzie, societatea care aplică regimul special de scutire conform art 310 din Codul fiscal și care efectuează livrări intracomunitare de bunuri (cu excepția celor care aplică regimul special pentru agricultori), nu are obligația înregistrării speciale în scopuri de TVA conform art 317 din Codul fiscal, nu va depune decontul special de taxă prevăzut la art 324 din Codul fiscal și nu depune declarația recapitulativă (D 390 VIES) prevăzută la art 325 din Codul fiscal.